

Презъ м. Юлий били закарани въ Одринъ: Сидеръ Караколовъ, Господинъ Д. Чакжровъ, Дельо и Страти Тодорови и тамо обесени. Свящ. Точо Добревъ въ селото убитъ и други мнозина. При бѣганието на турското население, тукъ се струпали съ хиляди народъ и чакали заповѣдъ за да тръгнатъ. Въ това време нищо неоставили въ селото, всичко ограбили. Били, истязали и безчестили.

Ген. Струковъ който на 2-и Ян. потеглилъ изъ Ст. Загора за Сейменъ, въ пътя застигналъ само старци и нѣмощни турци, които едвамъ вървели. Като се стъмнило, той застигналъ и турска войска размѣсена съ башбозуци, нъ небило възможно да се ударятъ защото въ тѣмното единъ отъ други не се разлічавали. — Единъ бѣгатъ, другитъ ги ушъ гонята и все наедно вървели.

Като пристигнали въ с. Аладаглий, Струковъ останалъ въ селото, а испратилъ капит. Аммосова съ едно отдѣление да прегледа моста въ Сейменъ. Когато влезнали въ селото, пътя билъ така запуштенъ съ коля, щото небило възможно да се върви напредъ. Обиколили селото, нъ до моста пакъ не се доближавало. Колята били натрупани една върху друга. Русите насилили съ щикове, нъ турците почнали да стрѣлятъ въ тѣмното. Когато русите сполучили да се промежкатъ до средата на моста, гдѣто се заложили задъ колята и почнали да стрѣлятъ, турците открили артилерийски огньъ, и тѣ се оттеглили а въ ч. 6 сутринта се завърнали при Струкова.

Струковъ неискалъ да остане моста за дълго време въ рѫцѣта на турците, нито пъкъ да бѫде разваленъ и попрѣчи въ преминаванието на войската. Нъ като нѣмалъ достатъчна сила и други средства, той повелъ единъ взводъ отъ 4-и ескадронъ и казалъ: „Господаревия ескадронъ трѣба да бѫде щастливъ,“ а на полкови. Язикова заповѣдалъ да слѣдва отдирѣ му и поддържа атаката. Въ ч. около 8 той пристигналъ до Сейменъ, нъ тукъ предъ очите му се представила ужасна картина.

Слѣдъ оттеглюването на Аммосова презъ нощта, турците обладани отъ страхъ и трепетъ, почнали да се надпреварватъ съ коляга си презъ моста; други на салове, на лодки а нѣкои се впуснали да пребродатъ. Обаче, освѣнъ заминали по моста, всички други станали жертва на дълбочините и бръзвото течение на водата. Потънали коля, коне и добитъ.